

**ข้อบังคับองค์การตลาดว่าด้วยหลักเกณฑ์
การจ่ายค่าช่วยเหลือบุตรและค่าช่วยเหลือการศึกษาบุตรของพนักงานและลูกจ้างประจำ พ.ศ. ๒๕๖๗**

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าช่วยเหลือบุตร และค่าช่วยเหลือการศึกษาของบุตร เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานขั้นต่ำของสภาพการจ้างในรัฐวิสาหกิจและสภากิจการณปัจจุบันตามประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง หลักเกณฑ์การจ่ายช่วยเหลือบุตร และค่าช่วยเหลือการศึกษาของบุตร ฉบับลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การตลาด พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมติคณะกรรมการองค์การตลาด ในการประชุมคณะกรรมการองค์การตลาด ครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๗ คณะกรรมการองค์การตลาดจึงวางข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับองค์การตลาดว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายค่าช่วยเหลือบุตร และค่าช่วยเหลือการศึกษาบุตรของพนักงานและลูกจ้างประจำ พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับองค์การตลาดว่าด้วยเงินช่วยเหลือบุตรพนักงานและลูกจ้างประจำ พ.ศ. ๒๕๑๖

(๒) ข้อบังคับองค์การตลาดว่าด้วยเงินช่วยเหลือบุตรพนักงานและลูกจ้างประจำ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๖

(๓) ข้อบังคับองค์การตลาดว่าด้วยการช่วยเหลือพนักงานและลูกจ้างประจำเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๔

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“องค์การ” หมายความว่า องค์การตลาด

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานองค์การตลาด และให้หมายความรวมถึงลูกจ้างประจำขององค์การตลาดด้วย

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน รายชั่วโมง ที่จ้างให้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำโดยไม่มีกำหนดเวลา ตามอัตราและจำนวนที่กำหนดไว้

“บุตร” หมายความว่า บุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย แต่ไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม หรือบุตรซึ่งบิดามารดาได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่นแล้ว

“ค่าช่วยเหลือบุตร” หมายความว่า เงินสวัสดิการที่องค์การจ่ายเพื่อช่วยเหลือหรือสงเคราะห์เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูบุตรของพนักงาน

/“ค่าช่วยเหลือ...

“ค่าช่วยเหลือการศึกษาของบุตร” หมายความว่า เงินสวัสดิการที่องค์การจ่ายเพื่อช่วยเหลือเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ทุกประเภทในลักษณะเหมาจ่ายทั้งปีการศึกษา สำหรับบุตรของพนักงานในสถานศึกษาของทางราชการหรือสถานศึกษาของเอกชนซึ่งได้รับอนุมัติให้เรียกเก็บตามระเบียบ ข้อบังคับหรือประกาศของสถานศึกษานั้น ๆ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงค่าปรับต่าง ๆ ค่าลงทะเบียนล่าช้า การลงทะเบียนเรียนซ้ำเพื่อปรับผลการเรียน (รีเกรด) ค่าประกันอุบัติเหตุ ค่าประกันของเสียหาย ค่าหอพัก ค่าอาหาร ค่าซักกรีด และค่ารักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษา

“เงินบำรุงการศึกษา” หมายความว่า เงินประเภทต่าง ๆ ที่สถานศึกษาของทางราชการเรียกเก็บตามอัตราที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือที่กำกับ มหาวิทยาลัย วิทยาลัย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง หรือองค์การของรัฐบาล

“เงินค่าเล่าเรียน” หมายความว่า เงินค่าธรรมเนียมการเรียนหรือค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ซึ่งสถานศึกษาของเอกชนเรียกเก็บตามอัตราที่สถานศึกษากำหนด

“ปีการศึกษา” หมายความว่า ปีการศึกษาที่กำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนราชการเจ้าสังกัด มหาวิทยาลัย วิทยาลัย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง หรือองค์การของรัฐบาล

“สถานศึกษาของทางราชการ” หมายความว่า

(๑) มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงศึกษาธิการ หรือส่วนราชการอื่น หรือที่อยู่ในกำกับของรัฐ

(๒) วิทยาลัยหรือสถานศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัย ในสังกัดหรืออยู่ในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ หรือส่วนราชการอื่นที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) รับรองคุณวุฒิ

(๓) โรงเรียนในสังกัดหรืออยู่ในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ มหาวิทยาลัย วิทยาลัย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง และให้หมายความรวมถึงโรงเรียนที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีการจัดระดับชั้นเรียนด้วย

(๔) โรงเรียนในสังกัดหรืออยู่ในกำกับของส่วนราชการอื่น หรือองค์การของรัฐบาลที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) รับรองคุณวุฒิ

(๕) โรงเรียนในสังกัดส่วนราชการที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๖) สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่มีการจัดระดับชั้นเรียนในสังกัดส่วนราชการ

“สถานศึกษาของเอกชน” หมายความว่า

(๑) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๒) โรงเรียนในระบบตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด ๑ คำช่วยเหลือบุตร

ข้อ ๖ ให้พนักงานมีสิทธิได้รับคำช่วยเหลือบุตรเป็นรายเดือนสำหรับบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สาม โดยให้ได้รับเป็นเงินเดือนละสองร้อยบาทต่อบุตรหนึ่งคน แต่ไม่รวมถึงบุตรซึ่งเป็น

(๑) บุตรซึ่งมีได้ออยู่ในอำนาจปกครองของตน

(๒) บุตรซึ่งมีอายุเกินสิบแปดปีบริบูรณ์ หรือไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์แต่เป็นผู้บรรลุนิติภาวะ โดยการสมรสแล้ว

(๓) บุตรซึ่งพนักงานมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับบุตรคนนั้นอยู่แล้ว และพนักงานนั้นมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ

ข้อ ๗ การนับลำดับบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สาม ให้นับเรียงตามลำดับการเกิดก่อนหลัง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นบุตรที่เกิดจากการสมรสครั้งใดหรืออยู่ในอำนาจปกครองของตนหรือไม่ และไม่ว่าจะเป็นบุตรที่เกิดก่อน หรือหลังเข้าเป็นพนักงาน

พนักงานคนใดได้รับเงินช่วยเหลือบุตรสำหรับบุตรครบจำนวนสามคนแล้ว ต่อมาบุตรคนหนึ่งคนใดในจำนวนนั้นตายลงก่อนมีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ ก็ให้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตรเพิ่มขึ้นอีกเท่าจำนวนบุตรคนที่ตายนั้น แต่ในกรณีที่พนักงานมีบุตรอยู่แล้วเกินสามคนให้นับบุตรคนที่อยู่ลำดับถัดไปก่อน

ข้อ ๘ การใช้สิทธิเบิกค่าช่วยเหลือบุตรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) พนักงานผู้มีสามีเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินประเภทเดียวกับคำช่วยเหลือบุตรจากส่วนราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ พนักงานผู้นั้นจะใช้สิทธิเบิกค่าช่วยเหลือบุตรไม่ได้ เว้นแต่ค่าช่วยเหลือบุตร ที่ได้รับจากหน่วยงานอื่นนั้นต่ำกว่าค่าช่วยเหลือบุตรตามที่มีสิทธิ ก็ให้มีสิทธิได้รับค่าช่วยเหลือบุตรเฉพาะในส่วนที่ขาดอยู่

(๒) พนักงานผู้ใดซึ่งบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สามคนใดไม่อยู่ในอำนาจปกครองของตน หรือในกรณีที่คู่สมรสแยกกันอยู่โดยมิได้หย่าขาดจากกัน และบุตรคนนั้นอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง พนักงานผู้นั้นมีสิทธิได้รับค่าช่วยเหลือบุตรได้เฉพาะสำหรับบุตรคนที่อยู่ในอำนาจปกครองของตนหรืออยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของตนแล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีที่พนักงานตาม (๑) ผู้ใดได้สมรสใหม่ และสามีในการสมรสครั้งใหม่นี้เป็นบุคคลดังระบุใน (๑) ให้พนักงานผู้นั้นมีสิทธิได้รับค่าช่วยเหลือบุตรสำหรับบุตรที่ติดมากับตนนั้นได้

ข้อ ๙ พนักงานผู้ใดยังไม่มีบุตรหรือมีบุตรที่มีสิทธิได้รับค่าช่วยเหลือบุตรตามข้อ ๖. ยังไม่ถึงสามคน ถ้าต่อมามีบุตรแฝดซึ่งทำให้มีจำนวนบุตรเกินสามคน ให้พนักงานผู้นั้นมีสิทธิได้รับค่าช่วยเหลือบุตร ตามข้อ ๖. สำหรับบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สุดท้าย แต่บุตรแฝดดังกล่าวจะต้องเป็นบุตรที่เกิดจากการสมรส หรือเป็นบุตรของตนเองในกรณีที่หญิงเป็นผู้ใช้สิทธิเบิกเงินช่วยเหลือบุตร

ในกรณีที่บุตรคนใดคนหนึ่งของลูกจ้างตามวรรคหนึ่งตายลงก่อนมีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ ก็ให้ลดจำนวนบุตรที่ได้รับเงินช่วยเหลือบุตรลง จนกว่าจำนวนบุตรที่ได้รับเงินช่วยเหลือบุตรมีจำนวนเหลือไม่เกินสามคน และหลังจากนั้นพนักงานจึงจะมีสิทธิได้รับค่าช่วยเหลือบุตรเพิ่มขึ้นได้ตามข้อ ๗. วรรคสอง

เพื่อประโยชน์แห่งข้อบังคับนี้ บุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สามของพนักงาน ให้หมายความรวมถึง บุตรคนที่หนึ่งถึงคนสุดท้ายของตนเองตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๐ การนับลำดับบุตรคนที่หนึ่งถึงคนสุดท้ายในกรณีที่ไม้อาจทราบลำดับการเกิดก่อนหลังของ บุตรแฝดได้โดยแน่ชัด ให้นับลำดับบุตรแฝดตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๑ พนักงานคนใดได้รับค่าจ้างในเดือนใดไม่เต็มเดือน ก็ให้มีสิทธิได้รับค่าช่วยเหลือบุตรได้เต็มเดือน

หมวด ๒

ค่าช่วยเหลือการศึกษาของบุตร

ข้อ ๑๒ ให้องค์การจ่ายค่าช่วยเหลือการศึกษาของบุตรให้แก่พนักงาน สำหรับบุตรซึ่งมีอายุครบ สามปีในภาคเรียนของปีการศึกษา และมีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปี

ในกรณีที่บุตรมีอายุครบยี่สิบห้าปีแต่ยังศึกษาไม่จบปีการศึกษาก็ให้มีสิทธิได้รับค่าช่วยเหลือ การศึกษาของบุตรตามวรรคหนึ่งจนจบปีการศึกษานั้น

ข้อ ๑๓ ให้พนักงานมีสิทธิได้รับค่าช่วยเหลือการศึกษาของบุตรได้เพียงบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สาม

ข้อ ๑๔ การนับลำดับบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สาม ให้นับเรียงลำดับการเกิดก่อนหลัง ทั้งนี้ ไม่ว่าเป็นบุตรที่เกิดจากการสมรสครั้งใด หรืออยู่ในอำนาจปกครองของตนหรือไม่ และไม่ว่าจะเป็นบุตรที่เกิดก่อน หรือหลังการเข้าเป็นพนักงาน

พนักงานคนใดมีบุตรเกินสามคนและได้รับค่าช่วยเหลือการศึกษาของบุตรครบจำนวน สามคนแล้วต่อมาบุตรคนหนึ่งคนใดในจำนวนนั้นตาย กายพิการจนไม่สามารถเล่าเรียนได้ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถที่มีได้ศึกษาในสถานศึกษาที่มีสิทธิได้รับค่าช่วยเหลือการศึกษาของบุตรวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบก่อนมีอายุครบยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ ก็ให้พนักงานผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือการศึกษาของบุตร เพิ่มขึ้นอีกเท่ากับจำนวนบุตรคนที่ตาย กายพิการ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบนั้น

ข้อ ๑๕ พนักงานผู้ใดยังไม่มีบุตรหรือมีบุตรที่มีสิทธิได้รับค่าช่วยเหลือการศึกษาของบุตรตามข้อ ๑๓ ยังไม่ถึงสามคน ถ้าต่อมามีบุตรแฝดซึ่งทำให้มีจำนวนบุตรเกินสามคน ให้พนักงานผู้นั้นมีสิทธิได้รับค่าช่วยเหลือ การศึกษาของบุตรตามข้อ ๑๓ สำหรับบุตรคนที่หนึ่งถึงคนสุดท้าย แต่บุตรแฝดดังกล่าวจะต้องเป็นบุตรซึ่งเกิดจาก การสมรส หรือเป็นบุตรของตนเองในกรณีที่หญิงเป็นผู้ใช้สิทธิเบิกค่าช่วยเหลือการศึกษาของบุตร

ในกรณีที่บุตรคนใดคนหนึ่งของพนักงานตามวรรคหนึ่ง ตาย กายพิการจนไม่สามารถเล่าเรียนได้ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถที่มีได้ศึกษาในสถานศึกษาที่มีสิทธิได้รับค่าช่วยเหลือการศึกษา ของบุตร วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบก่อนมีอายุครบยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ ก็ให้ลดจำนวนบุตรที่ได้รับค่าช่วยเหลือ การศึกษาของบุตรลงจนกว่าจำนวนบุตรที่ได้รับค่าช่วยเหลือการศึกษาของบุตรมีจำนวนเหลือไม่เกินสามคน และหลังจากนั้น พนักงานจึงจะมีสิทธิได้รับค่าช่วยเหลือการศึกษาของบุตรเพิ่มขึ้นได้ตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๖ การจ่ายค่าช่วยเหลือการศึกษาของบุตรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ประเภทยศและอัตรา ดังนี้

(๑) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของทางราชการในหลักสูตรระดับไม่สูงกว่าอนุปริญญา หรือเทียบเท่า และหลักสูตรนั้นแตกต่างหากจากหลักสูตรระดับปริญญาตรี ให้ได้รับเงินบำรุงการศึกษาเต็มจำนวน ที่ได้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามประเภทและไม่เกินอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๒) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของทางราชการในหลักสูตรระดับปริญญาตรี ให้ได้รับเงินบำรุงการศึกษาเต็มจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามประเภทและไม่เกินอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๓) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของเอกชนในหลักสูตรระดับไม่สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ให้ได้รับเงินค่าเล่าเรียนเต็มจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามประเภทและไม่เกินอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๔) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของเอกชนในหลักสูตรระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า แต่ไม่สูงกว่าอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และหลักสูตรนั้นแตกต่างจากหลักสูตรระดับปริญญาตรี ให้ได้รับเงินค่าเล่าเรียนครึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามประเภทและไม่เกินอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๕) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของเอกชนในหลักสูตรระดับปริญญาตรี ให้ได้รับเงินค่าเล่าเรียนครึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามประเภทและไม่เกินอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

ทั้งนี้ พนักงานมีสิทธิเบิกค่าช่วยเหลือการศึกษาของบุตรได้เฉพาะหลักสูตรระดับปริญญาตรีตาม (๒) หรือ (๕) ในสถานศึกษาของทางราชการหรือสถานศึกษาของเอกชนที่เป็นหลักสูตรแรกเท่านั้น

ข้อ ๑๗ หลักเกณฑ์การใช้สิทธิเบิกจ่ายค่าช่วยเหลือการศึกษาบุตรให้นำความในข้อ ๘ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

หมวด ๓

วิธีการเบิกจ่าย

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่พนักงานหรือลูกจ้างประจำต้องการใช้สิทธิเบิกเงินให้พนักงานหรือลูกจ้างประจำนำไปเสริมรับเงินค่าบำรุงการศึกษาและค่าเล่าเรียนที่เบิกได้ตามข้อบังคับนี้ มาขอเบิกต่อผู้บังคับบัญชาของตน

ข้อ ๑๙ ให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นพิจารณาว่า การขอเบิกเงินตามใบเสริมรับเงินนั้นถูกต้องตามข้อบังคับนั้นหรือไม่และจะจ่ายได้เพียงใด และริบเสนอให้ผู้มีอำนาจสั่งจ่ายอนุมัติ

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๐ กรณีพนักงานหรือลูกจ้างประจำต้องการใช้สิทธิเบิกค่าช่วยเหลือบุตรและค่าช่วยเหลือการศึกษาของบุตรไม่ว่าจะเป็นกรณีบุตรที่เกิดก่อนหรือหลังเข้าเป็นพนักงานก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับให้บังคับตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘

นายสมคิด จันทมฤก

ประธานกรรมการองค์การตลาด